

Sygnatura akt III U 853/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 r. w Koninie

sprawy **M. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o dalszą rentę socjalną

na skutek odwołania M. P.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia (...). znak:(...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. P. prawo do renty socjalnej od dnia wstrzymania wypłaty tego świadczenia tj. od 1.07.2013r. na okres do 31.03.2016r.

Sygn. akt **III U 853/13**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w S. działając w trybie nadzoru zwierzchniego wstrzymał M. P. wypłatę renty socjalnej od 1.07.2013 r. powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 6.05.2013 r., w którym ustalono, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy.

Z decyzją tą nie zgodził się M. P. podnosząc, że jest ona dla niego krzywdząca. Odwołujący wskazał, że choruje na padaczkę lekooporną od (...) roku życia i jest pod stałą opieką lekarską. Ze względu na częste ataki padaczki nie miał możliwości podjęcia pracy, dlatego wystąpił do Komisji Lekarskiej do spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia nr(...)w S. o przyznanie inwalidztwa i otrzymał decyzją z dnia 30.04.1991 r. drugą grupę inwalidztwa na trwałe. Odwołujący wskazał, że podjął próbę pracy, ale przy pierwszym ataku rozciął głowę, a przy kolejnym złamał nogę.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 6.05.2013 r., którym nie stwierdzono u odwołującego całkowitej niezdolności do pracy w związku z naruszeniem sprawności organizmu.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył co następuje:

M. P., ur. (...), posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ogrodnikiem. W zawodzie nie pracował. W 2012 roku podjął próbę pracy na stanowisku pomocy kuchennej, jednakże w dniu (...) r. uległ wypadkowi doznając złamania przynasady dalszej kości piszczelowej lewej, złamania trzonu strzałki lewej. Z tego powodu hospitalizowany był w okresie od 10.06.2012. r. do 13.06.2012 r. na oddziale ortopedycznym – zastosowano leczenie operacyjne metodą (...).

Od 1978 r. M. P. pozostaje pod opieką lekarza neurologa z powodu napadów padaczkowych.

Obwodowa Komisja Lekarska do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia nr (...) w S. orzeczeniem z dnia 30.04.1991 r. zaliczyła odwołującego do drugiej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia uznając, że inwalidztwo istnieje przed 16. rokiem życia.

Decyzją z dnia 2.10.2003 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał odwołującemu prawo do renty socjalnej na stałe, od dnia 1.10.2003 r.

W okresie od 1.05.2004 r. do 31.08.2005 r. odwołujący M. P. pobierał zasiłek pielęgnacyjny.

W piśmie z dnia 8.04.2013 r. skierowanym do Naczelnego Lekarza ZUS, Główny Lekarz Orzecznik ZUS zwrócił się z wnioskiem o rozpatrzenie w trybie nadzoru nad wykonywaniem orzecznictwa lekarskiego określonego w art. 14 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – orzeczenie z dnia 30.04.1991 r.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej z 6.05.2013 r. wydanym po przeprowadzeniu bezpośredniego badania odwołującego oraz analizy dokumentacji lekarskiej ustalono, że M. P. nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: specjalistów – ortopedy i neurologa oraz następnie psychologa i psychiatry uwzględniając rodzaj i charakter schorzeń, na które się odwołujący powołuje, a także wnioski biegłego specjalisty neurologa. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz po przebadaniu odwołującego i uzyskaniu od niego wywiadu rozpoznali następujące schorzenia:

- złamanie trzonu i przynasady dalszej kości piszczelowej lewej – zrost opóźniony,
- padaczkę lekooporną z napadami uogólnionymi toniczno – klonicznymi,
- przebyty uraz głowy ze wstrząśnieniem mózgow 2. roku życia,
- otyłość,
- obniżenie sprawności intelektualnej do poziomu upośledzenia umysłowego,
- organiczne zaburzenia nastroju u osoby z obniżoną sprawnością intelektualną do poziomu pogranicza upośledzenia umysłowego w przebiegu padaczki lekoopornej.

W ocenie biegłych z przyczyn ortopedycznych brak jest podstaw do stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy na skutek naruszenia sprawności organizmu powstałego przed ukończeniem nauki w szkole lub przed ukończeniem 18. roku życia. Także stan psychiczny nie uzasadnia orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy, a jedynie powoduje trwałą częściową niezdolność do pracy na poziomie wykształcenia z powodu naruszenia sprawności organizmu z początkiem przed 18. rokiem życia. Z przyczyn neurologicznych odwołujący jest częściowo i trwale niezdolnym do pracy zarobkowej i nie ma podstaw do orzekania całkowitej niezdolności do pracy. Biegli uznali, że odwołujący może

pracował na poziomie zerowym na stanowisku zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami (rolnik, ogrodnik, pomocnik kucharza, pomocnik piekarza lub podobnych).

Zarzuty do treści opinii, w szczególności w części odnoszącej się do schorzeń neurologicznych wniósł odwołujący przedkładając jednocześnie obszerną dokumentację medyczną zawierającą częstotliwość napadów padaczki oraz opisy obrazu klinicznego tych napadów.

Z uwagi na powyższe Sąd przeprowadził dowód z uzupełniającej opinii biegłych lekarzy wskazanych specjalności oraz biegłego psychologa.

Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją uznali, że schorzenia ortopedyczne powodują jedynie częściową niezdolność do pracy na okres jednego roku, dokumentacja ta pozostała także bez wpływu na schorzenia psychiatryczno – psychologiczne. Przedłożona przez odwołującego dokumentacja stanowiła jednak podstawę do zmiany wniosków końcowych opinii, tj. orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej na okres od daty złożenia wniosku do (...) roku, z potrzebą powtórzenia po 2 latach oceny psychologiczne – z uwagi na schorzenia neurologiczne. U odwołującego powtarzają się bowiem napady uogólnione tonicznie – kloniczne z przedłużającym się zespołem ponapadowym, są one przyczyną odchyleń intelektualnych uwidocznionych przez biegłego psychologa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych ZUS oraz na podstawie opinii biegłych lekarzy sądowych, w tym opinii uzupełniającej. W ocenie Sądu opinia biegłych jest jasna, wyczerpująca oraz logiczna. Biegli wydali opinię po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną złożoną w aktach rentowych oraz przedłożoną w toku postępowania, szczegółowym jej przeanalizowaniu oraz po przeprowadzeniu wywiadu i przebadaniu odwołującego M. P.. Stanowiska zawarte w opinii biegli w sposób należyty i stanowczy uzasadnili, podpierając się w tym względzie dokumentacją medyczną i wynikami przeprowadzonych badań, a także doświadczeniem i wiedzą medyczną. Z treści tej opinii wynika jednoznacznie, że z przyczyn neurologicznych (padaczki typu grand mal) odwołujący jest obecnie całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej na skutek naruszenia sprawności organizmu powstałego przed 18. rokiem życia. Niezdolność ta jest okresowa i występuje do marca 2016 roku.

Powyższa opinia uzupełniająca nie była ostatecznie też kwestionowana przez żadną ze stron, a organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 12.06.2014 r. oświadczył, że nie wnosi zastrzeżeń do opinii biegłych.

Zgodnie z art. **4 ust. 1** ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. Nr 982 j.t.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia,
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia,
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełniając warunki określone w ust. 1, przysługuje renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała bądź renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa (ust. 2) Według art. 5 ustawy ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik ZUS, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.).

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy odwołującemu M. P. przysługuje prawo do dalszej renty socjalnej, a w szczególności ustalenie czy odwołujący jest nadal całkowicie niezdolny do pracy, z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia.

Sąd po dokonaniu oceny przeprowadzonego dowodu z opinii biegłych lekarzy ustalił, w konsekwencji, że M. P. jest nadal całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18. roku życia, a niezdolność ta trwać będzie do dnia 31 marca 2016 roku.

W związku z powyższym Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. P. prawo do renty socjalnej od dnia wstrzymania wypłaty tego świadczenia, tj. od 1.07.2013 r. na okres do 31.03.2016 r.

SSO Elżbieta Majewska